

баща ми, който отъ прѣстола отъ васъ въздигнѣтый ще благослови бракътъ ни.

Но Шатильонъ като промѣняваше разговорътъ, приказва *отмъстителъ* когото тѣ бѣхъ призовали щото въ тѣзи бурж да бди до реброто му и да сгромоли Неаполитанцитѣ,

Кога е тѣй, нека дойде и нека отъ утрѣ нататкъ да бѣдъ нему длъжна за благополучіето ни. Само подъ това условіе ще сподѣлѣхъ съ благодареніе признателностъ си между васъ и него.

Послѣ като видѣ че носяше още рыбаарскыѣ селскы дрехы които въ горѣщинѣхъ на прикаскыѣ бѣше забравила, засрами ся, исчерви ся, влѣзе на-бързо въ съсьднѣхъ стаѣхъ и навчасъ ся върнѣ прѣмѣнена въ първыѣ си царскы дрехы прѣдъ годеника си.

Шатильонъ обаянъ паднѣ прѣдъ нозѣтъ ѣ, когато тутакъ си видѣ че вратата ся отвори хъ и влѣзе Мазаніелъ призеленѣлъ отъ ядъ, а слѣдъ него идеше Лузаръ и държѣше сабѣхъ си.

Валтасаръ на пируваніето си не съ помалкъ ужасъ е видѣлъ рѣкѣхъ която начерта на стѣнѣхъ осѣжданіето му на смърть

— Хубаво прѣдставленіе! рѣче рыбаарѣхъ, диво подсмиванъ; послѣ ся обърнѣхъ къмъ момѣхъ която бѣ като замразнѣла отъ страхъ,

— Господже, каза, този челоуѣкъ е прѣдатель и вашъ и мой! и за васъ ето на' прочети това (и подаде на горѣхъхъ младѣ едно Шатильоново писмо, което съдържаваше съзаклатіето му съ Гюизи противу дука Аркеаго) а за мой това, и посочи на Шатильона друго едно писмо, въ което той прѣдготвяше паденіето Мазаніелово.

Двѣ мышкы уловены и продадены отъ мышкарина.

— Клетнико Іосифе! пошуши хъ Шатильонъ.

Момата и дукуцата останѣхъ като нѣмы, но благородно